

Zákony a právo

Na psané (tištěné) zákony je třeba hledět jako na bohatě instrumentovanou partituru, z níž je třeba ‚zahrát‘ spravedlivé rozhodnutí. Soudci jsou ti, kteří je mají „zahrát“, a tedy velmi záleží na tom, jak dobří „hráči“ to jsou. Nakonec však všechno záleží na tom, aby se k slovu dostalo právo a spravedlnost, které se ovšem nebudou krýt (nebudou totožné) s žádným jednotlivým rozhodnutím, asi tak, jako se krásná hudba nekryje s žádnou jednotlivou skladbou ani s kterýmkoli jejím provedením. Některé zákony mohou velmi napomáhat, aby se prosadilo právo a spravedlnost, jiné mohou být v tomto ohledu velmi nedokonalé a některé dokonce mohou být právem označeny za protiprávné a dokonce zločinné. Žádný zákon však nemůže z nespravedlnosti udělat spravedlnost ani naopak, ani z bezpráví právo a z práva bezpráví.

(Písek, 030827-6.)